

UNIVERSITATEA
Petru Maior
din
T Î R G U M U R E Ş

Raport privind Promovarea respectării deontologiei și eticii academice în științele inginerești

CNFIS FDI 2017 0094

10/1/2017

Universitatea Petru Maior din Tîrgu Mureş

Prof. dr. ing. Dorin Bică

Şef lucrări dr. ing. Sorin Albu

ICADSI

**Îmbunătățirea calității activității didactice în științe inginerești la
Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureş**

Cuprins

5.1. Studiul cadrului legislativ național și european privind drepturile de proprietate intelectuală în educație	3
5.1.1. Introducere	3
5.1.2. Drepturile de Proprietate industrială	4
5.1.3. Drepturile de autor	6
5.2. Documentare privind proprietatea intelectuală în universități, drepturi și obligații, relația creatorului cu universitatea	8
5.2.1. Introducere în istoria proprietății industriale în România	8
5.2.2. Elementele care definesc conceptul de proprietate intelectuală	10
5.2.3. Organizații Profesionale – profesia de Consilier în PROPRIETATE INDUSTRIALĂ	10
5.2.4. Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci	11
5.2.4.1 Atribuții specifice ale Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci	12
5.2.4.2 Brevetul de invenție	13
5.2.4.3 Marca	13
5.2.4.4 Indicația geografică	14
5.2.4.5 Desenul sau modelul	14
5.2.5. Produse și procedee brevetabile și nebrevetabile	15
5.2.6. Clasificarea internațională a brevetelor	16
5.2.6.1 Clasificarea Europeană a Brevetelor de Invenție	17
5.2.7. LEGISLAȚIA INTERNAȚIONALĂ PRIVIND BREVETUL DE INVENȚIE	18
5.2.8. Depunerea unui BREVET DE INVENȚIE	20
5.2.8.1 Cercetarea documentară și accesul la opere digitizate	21
5.2.8.2 Înregistrarea cererii de brevet	23
5.2.8.3 Analiza cererii de brevet	24
5.3. Documentare privind digitizarea și accesul la operele digitizate, diseminarea operelor în scop educațional și de cercetare, conținutul creat de utilizatori	25
5.4. Instruire privind plagiatul și metode de descoperire a acestuia	28
5.4.1. Cadrul general privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare	28
5.4.2. Descoperirea și combaterea apariției plagiatului	28
5.4.3 Utilizarea Sistemantiplagiat.ro	34

5.1. Studiul cadrului legislativ național și european privind drepturile de proprietate intelectuală în educație

5.1.1 Introducere

Conform definiției date de Organizația Mondială de Proprietate Intelectuală (OMPI) – World Intellectual Property Organisation -WIPO, Proprietatea Intelectuală se referă la creații ale minții - ca expresii ale libertății de gândire și de exprimare : invenții (brevete), opere literare și artistice, simboluri, nume, imagini, design, utilizate în activități comerciale. Deținătorul proprietății intelectuale poate controla și trebuie răsplătit pentru uzul acesteia și acest fapt încurajează inovația și creativitatea spre beneficiul umanității.

Normele juridice ce reglementează drepturile de proprietate intelectuală au ca obiect al protecției două categorii principale de drepturi:

1. **Drepturile de proprietate industrială** – raportat la creații intelectuale aplicabile în industrie și semne distinctive;
2. **Drepturile de autor (Copyright)** – privesc realizarea și valorificarea operelor literare, științifice și artistice.

Proprietatea intelectuală în sensul general, în statele cu economie dezvoltată, de tip capitalist occidental, reprezintă practic motorul afacerilor. Dreptul de proprietate intelectuală are toate trăsăturile unor alte forme de proprietate, lipsindu-i desigur substanța materială, însă în rest este un drept care poate fi vândut-cumpărat-închiriat, cedat, pierdut, asigurat etc. În actualul sistem economic, s-a lărgit foarte mult spectrul beneficiarilor drepturilor de proprietate intelectuală de la oameni de știință, artiști sau ingineri la orice tip de afacere, deoarece pot intra sub protecția juridică orice tip de afaceri, inclusiv planurile de marketing ale companiilor, modalitățile de planificare a producției, produsele inginerești sau design, modalitățile de reclamă și promovare.

Necesitatea acordării unei protecții eficiente pentru drepturile de proprietate intelectuală a determinat înființarea unor organisme internaționale – Organizația Mondială de Proprietate Intelectuală (WIPO – World Intellectual Property Organization, înființată în 1893, cu sediul la Geneva) și Organizația Mondială a Comerțului (WTO – World Trade Organization, înființată în 1995, după ani de negocieri, cu sediul la Geneva). În conformitate cu obligațiile asumate în procesul de aderare la UE, România a devenit membra a Organizației Europene a Brevetului începând cu data de 1 martie 2003, aceasta confirmând faptul că sistemul român de protecție a proprietății industriale este un sistem modern și conform normelor europene.

La nivel național există două organisme principale, care în prezent sunt armonizate conform legislației europene: Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM) și Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA).

5.1.2 Drepturile de Proprietate industrială

Obiectele de proprietate industrială sunt creațiile tehnice (**invenții**) și estetice (desene și modele industriale), semnele distinctive asociate produselor (**marcă**, nume comercial, indicație geografică) cât și protecția împotriva concurenței neloiale. De regulă, drepturile de proprietate industrială se dobândesc numai prin înregistrare după examinarea unei cereri depuse la un Oficiu de proprietate industrială. În România, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM) își desfășoară activitatea ca organ guvernamental de specialitate, cu autoritate unică în asigurarea protecției proprietății industriale, în conformitate cu legislația națională în domeniu și cu prevederile convențiilor și tratatelor internaționale la care țara noastră este parte.

Invenția este o creație având ca obiect un produs sau un procedeu, în toate domeniile tehnologice, cu condiția ca aceasta să fie nouă, să implice o activitate inventivă și să fie susceptibilă de aplicare industrială. Nu sunt considerate invenții: descoperirile, teoriile științifice și metodele matematice; creațiile estetice; planurile, principiile și metodele în exercitarea de activități mentale în materie de jocuri sau în domeniul activităților economice, precum și programele de calculator sau prezentările de informații.

Titlul unic de protecție a invențiilor în România este **brevetul de invenție**. Brevetul conferă dreptul exclusiv asupra unei invenții, care poate fi un produs sau un procedeu ce oferă un nou mod de a face ceva sau aduce o nouă soluție tehnică pentru rezolvarea unei probleme. Brevetul garantează titularului protecția invenției.

Marca este un semn distinctiv care indică faptul că anumite produse sau servicii sunt fabricate sau furnizate de o anumită persoană sau firmă, existând și un sistem de înregistrare și protecție a mărcilor. Marca furnizează protecție titularului asigurându-i dreptul exclusiv de a o utiliza pentru desemnarea unor produse și servicii, sau pentru a autoriza un terț să o utilizeze în schimbul unei plăți.

Desenul reprezintă aspectul exterior al unui produs sau al unei părți a acestuia, redat în două dimensiuni, rezultat din combinația dintre principalele caracteristici, îndeosebi linii, contururi, forme, culori și materiale al produsului în sine.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci-OSIM elaborează și supune spre aprobare Guvernului strategia dezvoltării protecției proprietății industriale în România și aplică politica în domeniu. **OSIM** administrează următoarele legi și acte normative care definesc legislația română în domeniul protecției proprietății industriale:

- Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție;
- H.G. nr. 152/1992 cu privire la Regulamentul de aplicare a Legii nr.64/1991 privind brevetele de invenție;
- Legea nr. 129/1992 privind protecția desenelor și modelelor republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 280/2007, publicată în M.Of.nr.876/20.12.2007
- Legea nr. 16/1995 privind protecția topografiilor produselor semiconductoare;
- Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice;
- O.G. nr. 41/1998 privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora;

- Legea nr. 75/1999 privind recunoașterea internațională a depozitului de microorganisme în scopul procedurii de brevetare, conform Tratatului de la Budapesta la care România a aderat;
- Legea nr. 93/1998 privind protecția tranzitorie a brevetelor de invenție;
- Normele nr.242/1999 privind sprijinirea brevetării în străinătate a invențiilor românești.

Misiunea OSIM, autoritate unică în România în acordarea protecției proprietății industriale, este de a susține inovarea și competitivitatea în România prin acordarea unei protecții eficiente a drepturilor de proprietate industrială, furnizarea de servicii de specialitate de calitate, și prin promovarea proprietății industriale în infrastructura economică națională, și de a asigura cooperarea României în relațiile internaționale în domeniu.

Obiectivele generale ale OSIM:

- Creșterea calității activităților instituției în scopul acordării unei protecții eficiente a drepturilor de proprietate industrială (DPI), prin armonizarea cadrului legislativ, a sistemelor informatic, tehnic și administrativ ale OSIM cu cele europene și internaționale.
- Creșterea gradului de conștientizare în infrastructura economică națională cu privire la rolul Proprietății Industriale în susținerea inovării și competitivității.
- Îmbunătățirea capacității instituționale a OSIM prin asigurarea resurselor umane calificate, a mijloacelor tehnice, informatice, administrative și financiare, pentru derularea unei funcționări eficiente.
- Dezvoltarea continuă a colaborării cu organisme naționale și internaționale cu atribuții și implicații în domeniul Proprietății Industriale.

Funcțiile OSIM: a) de acordare a protecției și eliberarea titlurilor de proprietate industrială; b) de reglementare și sinteză, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice din domeniul protecției proprietății industriale; c) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român și al Guvernului României, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate; d) de aplicare a prevederilor Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană pentru domeniul protecției proprietății industriale.

În conformitate cu obligațiile asumate în procesul de aderare la UE, România a devenit membră a Organizației Europene a Brevetului începând cu data de 1 martie 2003, aceasta confirmând faptul că sistemul român de protecție a proprietății industriale este un sistem modern și conform normelor europene.

5.1.3 Drepturile de autor

Dreptul de autor (Copyright) este un termen juridic care desemnează drepturile recunoscute creatorilor de opere literare, artistice sau științifice sau de orice alte opere de creație intelectuală.

Dreptul de autor include lucrări literare și artistice precum romane, poeme, piese de teatru, jocuri, filme, opere muzicale, situri web, picturi, programe de calculator, fotografii, sculpturi, design arhitectural, etc. Drepturile conexe includ drepturile artistilor aparute ca urmare a interpretării, drepturile legate de înregistrările efectuate de producătorii de fonograme și drepturile apărute urmare a emisieii programelor de radio și televiziune.

Dreptul de autor protejează lucrările originale ale autorilor, pe când brevetele de invenție (patente) protejează invenții și descoperiri. Ideile și descoperirile nu sunt protejate de legea dreptului de autor, însă modul în care sunt exprimate poate fi protejat prin copyright.

Oficiul Român pentru drepturi de Autor ORDA este organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului, cu personalitate juridică, fiind autoritate unică de reglementare, evidență prin registre naționale, supraveghere, autorizare, arbitraj și constatare tehnico-științifică în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe.

Oficiul este coordonat metodologic de Ministrul Culturii, iar finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Oficiului se asigură integral și distinct de la bugetul de stat, prin intermediul bugetului Ministerului Culturii, ministrul coordonator fiind ordonator principal de credite. ORDA funcționează în temeiul Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare și a Hotărârii de Guvern nr. 401/2006.

În Decembrie 1996, la sediul OMPI (Organizația Mondială de Proprietate Intelectuală) din Geneva, s-au semnat două noi tratate. Primul, *Tratatul OMPI pentru Drepturi de Autor (the WIPO Copyright Treaty, WCT)* se refera la protecția autorilor de lucrări literare și artistice, precum poeme, romane, programe de calculator, baze de date originale, lucrări muzicale, lucrări audiovizuale, situri Web, fotografii.

Protecția dreptului de autor și a drepturilor conexe este reglementată de Legea nr.8/1996, care reprezintă legea cadru în domeniu și de două acte normative complementare, care cuprind măsuri destinate combaterii fenomenului pirateriei, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 45/2000 privind combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor (aprobată prin Legea nr. 624/2001) și Ordonanța Guvernului nr. 124/2000 pentru completarea cadrului juridic privind dreptul de autor și drepturile conexe prin adoptarea de măsuri pentru combaterea pirateriei în domeniile audio și video, precum și a programelor pentru calculator (aprobată prin Legea nr. 213/2002

La nivel european, există o multitudine de acte normative în domeniu care au fost transpuse sau preluate de legislația noastră și din care enumerăm: Directiva 91/250/CEE privind protecția juridică a programelor de calculator, Directiva 93/83/CEE privind coordonarea anumitor reglementări privind dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile radiodifuzării prin satelit și retransmiterii prin cablu, Directiva 96/9/CE privind protecția bazelor de date.

Referințe:

1. Organizația Mondială de Proprietate Intelectuală - World Intellectual Property Organisation, www.wipo.int
2. Oficiul European pentru Drepturi de Autor -EU Copyright Office, www.eucopyright.com
3. Arthur Raphael Miller, Michael H. Davis, Proprietatea intelectuală: patente, mărci înregistrate, si copyright, West Wadsworth; ediția a treia, 2000.
4. Aurel Vlaicu, Bogdan Orza, Șerban Meza, Laura Grindei - Proiectarea și dezvoltarea cursurilor și materialelor educaționale pentru științele inginerești utilizând tehnici și tehnologii moderne (TIC) - Editura U.T.PRESS Cluj-Napoca, 2012.
5. Jucan, Codruța - Dreptul de proprietate intelectuală. Curs, Universitatea Creștină Dimitrie Cantemir, Facultatea de Drept, Cluj Napoca.
6. **Hotărâre nr. 63 din 23 februarie 2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 573/1998** privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci Publicat în Monitorul Oficial al României, partea I nr. 150 din 28 februarie 2017
7. Regulament de organizare și funcționare a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, www.osim.ro

5.2. Documentare privind proprietatea intelectuală în universități, drepturi și obligații, relația creatorului cu universitatea

În CARTA Universității „Petru Maior” din Tîrgu –Mureș, art.110 se specifică clar faptul că instituția apără dreptul la proprietate intelectuală. De asemenea Art.111 prevede următoarele:

„(1) Sunt interzise toate formele de fraudă intelectuală: plagiatul, copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, cercetări improvizate care au rezultate false, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate, înșelăciunea și facilitarea înșelăciunii, precum și tentativele de corupere spre fraudă.

(2)Comisia de etică universitară, ca responsabilă din partea Senatului, va promova măsurile educaționale, administrative și tehnice care să garanteze originalitatea lucrărilor de licență, master, doctorat, a articolelor științifice sau a altor asemenea lucrări, precum și sancțiunile aferente.”

5.2.1 Introducere în istoria proprietății industriale în România

În contextul actual al competiției economice, odată cu dezvoltarea economiei bazate pe cunoștințe, a apărut necesitatea deținerii unui capital intelectual la nivel de întreprindere. Pentru a înțelege importanța și contribuția capitalului intelectual în creșterea valorii companiei căreia îi aparține, se pot enunța câteva adevăruri și anume că: motorul noii economii îl reprezintă cunoștințele sau informațiile; ponderea cea mai mare în valoarea de piață a unei companii de succes este reprezentată de „valoarea ascunsă”, adică valoarea activelor necorporale și că principalele active ale unei companii nu sunt numerarul, clădiri, echipamente tehnologice, ci **mărcile, brevetele de invenție, know-how-ul**, forța de muncă calificată și alte active necorporale de natură contractuală (**licențe**) sau active necorporale de natură tehnologică (**tehnologii brevetate sau nebrevetate, programe de calculator**).

O retrospectivă în istoria dezvoltării științei și tehnicii a evidențiat faptul că s-au dezvoltat și se dezvoltă cu succes, în ritmuri rapide, numai acele țări care, pe de o parte, dispun de un ridicat potențial tehnico-științific, iar pe de altă parte, valorifică acest potențial într-o permanentă preocupare pentru identificarea și promovarea prin protecție și aplicare a rezultatelor activității creative, în special prin punerea în valoare a soluțiilor tehnice creative, noi, calitativ superioare, cu aplicabilitate industrială imediată sau de perspectivă.

O privire mai atentă a evoluției reglementărilor juridice privind protecția proprietății industriale ajută la o mai bună înțelegere a situației de astăzi. O primă inițiativă legislativă, menită să conducă la dezvoltarea industriei autohtone, a fost primul proiect de lege asupra brevetelor de invenție, propus de ministrul finanțelor, C. Steriade, din Țara Românească, ministru care, la 15 februarie 1860, a înaintat Consiliului de Miniștri o notă în care se spunea: "amorțirea în care staționează industria noastră indigenă și importanța acestei chestii probându-mi, am studiat mijloacele, instituțiile despre acestea ale diferitelor state unde asemenea și dânsese sunt confruntate cu treburile noastre și

am elaborat un proiect de lege pentru brevete de invenție prin care am precizat drepturi și îndatoriri și pe care îl supun aprobării Dv. pentru a-l putea înainta la Onor Corpurile legiuitoare". Încă din acele timpuri se considera că **brevetul de invenție** „nu constituie un privilegiu ci un **act care adeverește o proprietate**, nu un monopol, nici un favor și nici o recompensă, ci un **titlu ce declară proprietatea în favoarea primului născocitor al unui obiect ce nu exista până atunci**.

Invenția aparține autorului ei pentru că el a dat viață unui obiect până aci în neființă, a dat valoare la un ce fără preț, a dat mișcare unui obiect neactiv"v. Proiectul de lege propus de ministrul C. Steriade în februarie 1860 a fost elaborat, în principal, prin traducerea legii asupra brevetelor, adoptată în anul 1844, în Franța, și nu s-a bucurat de succes la acea dată, fiind blocat la Consiliul de Miniștri. Unul dintre motivele care au determinat acest blocaj a fost și lipsa unei structuri administrative adecvate, capabile să se pronunțe asupra unor legi menite să reglementeze domenii noi necunoscute în Principatele Unite până la acea dată. În ultimele decenii ale secolului XIX, România era o țară aflată la începuturile dezvoltării sale industriale, dezvoltare care se desfășura lent, datorită atât relațiilor și mentalităților agricole existente încă în societatea românească, cât și eficienței importurilor industriale în raport cu costurile de producție internă. Motivația reală a propunerii adoptării legii asupra brevetelor de invenție din anul 1865 era asigurarea protecției proprietății industriale străine și, prin aceasta, atragerea capitalurilor și tehnicii noi din străinătate.

Dezvoltarea industriei naționale în România a fost stimulată prin adoptarea unor legi de încurajare (de exemplu, în 1873 a fost adoptată Legea pentru încurajarea industriei zahărului în țară), care a culminat cu adoptarea, în 1877, a "Legii pentru încurajarea industriei naționale", ca și prin adoptarea de măsuri vamale protecționiste. Industria noastră nu avea însă tradiții ca celelalte industrii europene dezvoltate și, de aceea, nu putea lupta de la egal la egal cu concurența industrială europeană.

În conformitate cu procedura existentă în alte state, care aveau un cadru legal pentru protecția invențiilor, inventatorii români solicitau, spre sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, obținerea de brevete de invenții se acorda prin legi speciale. Având în vedere caracterul teritorial al acestor legi, ele erau destul de ineficiente și de aceea, majoritatea inventatorilor români preferau să-și breveteze creațiile lor în străinătate, acolo unde industriile dezvoltate creaseră deja condiții pentru aplicarea acestor invenții. Cererea de brevet, împreună cu descrierea invenției, se depunea la Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, care le examina și, după caz, le prezenta Consiliului de Miniștri care autoriza sau nu Ministerul să prezinte Parlamentului câte un proiect de lege. În cazul în care se adopta o asemenea lege specială, se reglementau, de regulă, următoarele: se acorda inventatorului un drept exclusiv de exploatare a invenției, cu o anumită durată a acestui drept, se interzicea terților folosirea obiectului invenției fără aprobarea titularului și se prevedea sancționarea celor care încălcau dreptul prevăzut.

La 17 ianuarie 1906 a fost promulgată prima Lege a brevetelor de invenție din România, lege care a avut un efect pozitiv asupra dezvoltării industriei noastre naționale.

5.2.2 Elementele care definesc conceptul de proprietate intelectuală

Brevete: Soluțiile tehnice care reprezintă o noutate pot fi brevetate. Oficiul de Stat pentru Invenții și mărci va examina cererea de brevet pentru a stabili dacă aceasta îndeplinește criteriile esențiale pentru acordarea brevetului.

Drepturi de autor: Drepturile de autor protejează opere literare, de artă, dramatice, muzicale, fotografice, înregistrări etc.

Mărci: Mărcile sunt semne distinctive sau indicatori ai sursei unui produs sau serviciu, de ex. nume, logo-uri, culori aplicate pe produsele sau serviciile titularului pentru a le distinge de produse sau servicii ale competitorilor.

Desene sau modele înregistrate: Desenele sau modelele înregistrate protejează aspectul exterior al unui produs. Ele nu oferă protecție pentru aspectele tehnice. Este vorba despre modele, ornamentații și forme. Pentru a fi înregistrate, acestea trebuie să fie originale și să aibă caracter distinctiv. Aspectele artistice ale desenelor pot fi protejate prin drepturi de autor.

Desenele neînregistrate beneficiază, și ele, de o anumită protecție. Desenul neînregistrat beneficiază de un drept de protecție liberă, automată, de care beneficiați din momentul în care prezentați un desen publicului. Acesta vă dă dreptul să opriți pe oricine vă copiază desenul, dar protecția oferită de desenele neînregistrate este mai redusă, ca durată, decât cea conferită desenelor înregistrate.

Secrete comerciale: Acestea reprezintă soluția alternativă la brevete. Secretele comerciale acoperă informații care nu sunt cunoscute publicului. Dacă posesorul lor are grijă să păstreze informația confidențială (de exemplu, prin semnarea unor **acorduri de nedeazăluire** de către angajați/parteneri) poate acționa în justiție împotriva celor care fură aceste informații. Totuși, secretul comercial nu oferă protecție împotriva unor competitori care ar realiza în mod independent aceeași invenție.

În România, consilierii în proprietate industrială, cât și alte categorii de specialiști în diverse domenii – evaluatorii, contabili, auditori, experți tehnici, juriști, etc. – au format asociații profesionale care să le reprezinte interesele prin promovarea profesiei la nivel național și internațional.

5.2.3 Organizații Profesionale – profesia de Consilier în PROPRIETATE INDUSTRIALĂ

Camera Națională a Consilierilor în proprietate industrială din România este o organizație profesională, neguvernamentală, apolitică, fără scop lucrativ, cu personalitate juridică, desfășurându-și activitatea de utilitate publică la nivel național, prin autofinanțare, constituită și funcționând potrivit prevederilor Ordonanței de

Guvern nr.66/2000 republicată în temeiul art.II din Legea nr.331/2006. Camera are personalitate juridică de la data de 23 septembrie 2000, data intrării în vigoare a Ordonanței de Guvern nr. 66/ 2000. Camera are drept scop reglementarea exercitării calificate a profesiei de consilier în proprietate industrială, și aplicarea disciplinei profesionale, protejarea demnității profesionale și ocrotirea intereselor membrilor săi, precum și strângerea legăturilor lor de solidaritate profesională.

Conform prevederilor Ordonanței de Guvern nr.66/2000 republicată, autorizarea și consilierea în proprietate industrială se fac prin examen la O.S.I.M. - Oficiul de Stat pentru Invenții și Marci, dar exercitarea profesiei se poate face numai de către consilieri care sunt membri ai Camerei care sunt înscrși în Tabloul consilierilor în proprietate industrială publicat lunar în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) de OSIM, pe baza listelor comunicate de Cameră.

5.2.4 Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci

Activitatea Oficiului de Stat pentru Invenții și mărci este jalonată în principal de legislația națională și internațională avându-se în vedere statul României de stat membru al Uniunii Europene. Astfel, **O.S.I.M. elaborează și supune spre aprobare** Guvernului **strategia dezvoltării protecției proprietății** industriale în România și aplică politica în domeniu.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci a funcționat ca instituție a administrației de stat încă din anul 1906, fiind înființat o dată cu intrarea în vigoare a primei legi a brevetelor. Astăzi, O.S.I.M. funcționează în baza Hotărârii Guvernului nr. 573/1998 este organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului și este autoritatea unică pe teritoriul României în asigurarea protecției proprietății industriale. O.S.I.M. poate acorda, la cerere, asistență logistică și de specialitate centrelor regionale de informare în domeniul proprietății industriale, asociațiilor de consilieri în proprietate industrială.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci urmărește aplicarea următoarelor legi și acte normative care definesc legislația română în domeniul protecției proprietății industriale:

- Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție;
- H.G. nr. 152/1992 cu privire la Regulamentul de aplicare a Legii nr.64/1991 privind brevetele de invenție;
- Legea nr. 129/1992 privind protecția desenelor și modelelor republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 280/2007, publicată în M.Of.nr.876/20.12.2007;
- Legea nr. 16/1995 privind protecția topografiilor produselor semiconductoare;
- Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice;

- O.G. nr. 41/1998 privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora;
- Legea nr. 75/1999 privind recunoașterea internațională a depozitului de microorganisme în scopul procedurii de brevetare, conform Tratatului de la Budapesta la care România a aderat;
- Legea nr. 93/1998 privind protecția tranzitorie a brevetelor de invenție
- Normele nr.242/1999 privind sprijinirea brevetării în străinătate a invențiilor românești.

5.2.4.1 Atribuții specifice ale Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci

Este necesar ca pentru o bună înțelegere și pentru a nu da naștere la interpretări eronate, activitatea în domeniul proprietății industriale să fie monitorizată și verificată de un corp de profesioniști cu un înalt grad de specializare, angajați ai O.S.I.M..

Atribuțiile specifice ale Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci sunt:

- înregistrează și examinează cererile din domeniul proprietății industriale, eliberând titluri de protecție care conferă titularilor drepturi exclusive pe teritoriul României.
- este depozitarul registrelor naționale ale cererilor depuse și ale registrelor naționale ale titlurilor de protecție acordate pentru invenții, mărci, indicații geografice, desene și modele industriale, topografii de produse semiconductoare și noilor soiuri de plante;
- editează și publică Buletinul Oficial al Proprietății Industriale al României;
- editează și publică fasciculele brevetelor de invenție;
- administrează, conservă și dezvoltă, întreținând o bază de date informatizată;
- efectuează, la cerere, servicii de specialitate în domeniul proprietății industriale;
- desfășoară cursuri de pregătire a specialiștilor în domeniul proprietății industriale;
- editează și publică Revista Română de Proprietate Industrială;
- atestă și autorizează consilierii în domeniul proprietății industriale, ținând evidența acestora în registrul național.

Activitatea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci se desfășoară pe mai multe paliere, principalele reglementări fiind cu referire la:

5.2.4.2 Brevetul de invenție

Un brevet de invenție poate fi acordat pentru orice produs sau un procedeu, în toate domeniile tehnologice, cu condiția ca acesta să fie **nou**, să **implice o activitate inventivă** și să fie **susceptibil de aplicare industrială**.

Conform legii, durata de valabilitate a unui brevet de invenție este de 20 ani și începe de la data constituirii depozitului național reglementar, adică la data înregistrării brevetului la O.S.I.M.

Dreptul la brevet aparține în general inventatorului sau succesorului său în drepturi. Pot exista cazuri în care inventatorul este salariat al unei companii, iar obiectul invenției este reprezentat de o soluție inovativă privind, un produs, o îmbunătățire a procesului de producție sau a tehnologiei, etc. În acest caz, dreptul la brevet aparține, fie inventatorului fie companiei, în conformitate cu prevederile legii sau acordului între părți, mai precis conform prevederilor Contractului de muncă. Pentru a transfera dreptul de brevet, este necesar să se încheie un contract de cesiune între părți. În oricare din cazuri ne aflăm, autor al brevetului rămâne inventatorul, drepturile de proprietate asupra brevetului fiind diferite. Taxele la O.S.I.M sunt achitate de către proprietarul brevetului.

Cererile de brevet se publică după trecerea a 18 luni de la data depozitului național reglementar, sau a priorității invocate, iar în urma publicării beneficiază de protecție provizorie până la eliberarea brevetului.

După publicarea hotărârii de acordare a brevetului, pe durata a 6 luni acesta este supus opunerii publice, în sensul că, orice persoană consideră că obiectul invenției nu îndeplinește condițiile de noutate sau este o copie a unei alte invenții poate depune la O.S.I.M o contestație. Condițiile de brevetabilitate din România sunt armonizate cu reglementările internaționale în vigoare.

Brevetul de invenție îi conferă titularului dreptul de a interzice altor persoane fizice sau juridice să efectueze fără autorizația sa următoarele acte:

- pentru produse: fabricarea, comercializarea, oferirea spre vânzare, folosirea, importul sau stocarea în vederea comercializării;
- pentru procedee sau metode: folosirea acestora.

Întinderea protecției conferite prin brevet este determinată de conținutul revendicărilor, care se interpretează în legătură cu descrierea și desenele invenției.

5.2.4.3 Marca

Marca este un element esențial al strategiei companiilor, ea face distincția dintre produsele și serviciile companiei și cele ale concurenței. Pentru consumator reprezintă cel mai comod mijloc de a recunoaște rapid o categorie de produse și servicii care i-a fost

recomandată sau, pe care experiența l-a determinat să o prefere altor produse sau servicii de aceeași natură. Pentru companie, marca reprezintă un mijloc de a cuceri și a păstra o clientelă. O marcă poate fi opusă altei marci, utilizată de concurență, numai după înregistrarea la O.S.I.M..

Depozitul conferă primului solicitant, pentru produsele și serviciile desemnate în cerere, un drept de proprietate, care-i permite să se opună contrafacerilor sau imitațiilor ilegale. Astfel, cheltuielile realizate de titularul mărcii, pentru a-și face cunoscute produsele, nu vor putea fi influențate de către concurenți.

Marca înregistrată devine element de activ al companiei, care se poate evalua și comercializa.

Drepturile asupra mărcii pot fi transmise prin cesiune sau licență oricând în cursul duratei de protecție a mărcii, astfel :

- a) prin cesiune, care poate fi totală sau parțială, fără limitarea teritorială a folosirii mărcii.
- b) prin licență, exclusivă sau neexclusivă, pentru toate sau numai o parte din produsele/serviciile pentru care marca a fost înregistrată.

Drepturile titularului mărcii sunt confirmate prin certificatul de înregistrare a mărcii. Înregistrarea mărcii conferă titularului un drept exclusiv asupra mărcii pentru produsele și/sau serviciile pentru care s-a efectuat înregistrarea, pe un termen de 10 ani de la data constituirii depozitului. Înregistrarea aduce cu sine interdicția, pentru terți, de a depune sau de a utiliza, fără autorizație, indiferent sub ce formă, marca sau unul din elementele sale caracteristice, pentru aceleași produse sau servicii.

5.2.4.4 Indicația geografică

Este o denumire, servind la identificarea unui produs originar dintr-o țară, regiune sau localitate a unui stat, în cazurile în care o calitate, o reputație sau alte caracteristici determinate pot fi în mod esențial atribuite acestei origini geografice.

5.2.4.5. Desenul sau modelul

Poate fi înregistrat ca **desen sau model** aspectul estetic (exterior) nou, al unui produs în două sau trei dimensiuni, având caracter individual.

Prin **desen** se înțeleg motivele (forme bidimensionale) prezentate pe țesături, hârtie, porțelan, etc.

Prin **model** se înțelege o formă tridimensională, de exemplu, aparatură electrică, mobilier, încălțăminte, etc.

Pot fi protejate ca desene sau modele: produse alimentare, articole de îmbrăcăminte (modă) și mercerie, articole de voiaj, cutii, umbrele și obiecte personale,

perii, articole textile neconfectionate, materiale din fibre sintetice sau naturale, mobilier, articole de menaj; utilaje și articole casnice din metal; ambalaje și recipiente pentru păstrarea mărfurilor, ceasornicărie sau alte obiecte de măsură; instrumente de control și semnalizare; obiecte ornamentale; mijloace de transport și de ridicat; aparate pentru producerea, distribuția și transformarea energiei electrice; aparate de înregistrare, de telecomunicații și de prelucrare a informațiilor, mașini; articole fotografice, cinematografice sau optice; instrumente muzicale; articole de imprimare și papetărie; mașini de birou, materiale pentru arte, învățământ; echipamente pentru vânzări și publicitate, semne luminoase și indicatoare; jocuri, jucării, corturi și articole de sport; arme, articole pirotehnice, articole de vânătoare, pescuit și distrugerea animalelor dăunătoare; instalații pentru distribuția fluidelor, instalații sanitare, de încălzire, de ventilație și condiționare a aerului, combustibili solizi; materiale și aparate pentru medicina și laboratoare; construcții și elemente de construcții; aparate de iluminat; tutun și articole pentru fumători; produse și articole farmaceutice și cosmetice, articole și instrumente de toaletă; dispozitive și echipamente destinate prevenirii și stingerii incendiilor; pentru prevenirea accidentelor ; articole pentru întreținerea animalelor, mașini și aparate pentru prepararea mâncărurilor și băuturilor, diverse.

Drepturile titularului care decurg din certificatul de înregistrare a desenului sau modelului sunt următoarele: dreptul exclusiv de exploatare; dreptul de a interzice terților să efectueze, fără autorizarea sa, următoarele acte: reproducerea, fabricarea, comercializarea sau oferirea spre vânzare, folosirea importului sau stocarea în vederea comercializării, oferirii spre vânzare sau folosirii desenului sau modelului al produsului în care acesta este incorporat.

Principiul aplicat de OSIM la înregistrarea unui brevet este: **PRIMUL VENIT PRIMUL SERVIT.**

5.2.5 Produse și procedee brevetabile și nebrevetabile

Când vorbim în general de conceptul de proprietate industrială, se poate spune ca, sunt 4 cerințe de bază pentru ca un produs sau o tehnologie să fie brevetabilă:

- trebuie să fie o invenție;
- invenția trebuie să fie susceptibilă de aplicabilitate industrială;
- soluțiile prezentate trebuie să reprezinte o noutate;
- la baza acesteia trebuie să fie o activitate inventivă.

O soluție inovativă, pentru a fi înțeleasă la adevărata ei valoare, trebuie ca în prezentarea ei, suplimentar față de cele 4 cerințe enunțate anterior să îndeplinească și ale două cerințe care sunt implicit conținute în legislația privind brevetele de invenție, și anume:

- invenția trebuie să fie astfel concepută și prezentată încât o persoană de specialitate în domeniul din care face parte invenția să o poată realiza pe baza descrierii și indicațiilor din cererea de brevet;

- invenția trebuie să aibă caracter tehnic, să se încadreze într-un domeniu tehnic, să rezolve o problemă tehnică și de asemenea să prezinte caracteristici care să fie exprimate în termeni specifici care definesc obiectul pentru care se solicită protecție prin brevet.

Legislația care guvernează acest domeniu al brevetelor nu oferă o definiție pentru noțiunea de invenție, aceasta considerându-se ca un concept cu un profund caracter de relativitate, astfel, ceea ce pentru o persoană sau pentru un grup de persoane aflate la un anumit moment în timp și spațiu o anumită "născocire" este considerată după cunoștințele lor o invenție, pentru alte persoane într-un alt spațiu acea

"născocire" este cunoscută și este deja brevetată.

Brevetele de invenție se acordă numai pentru invenții recunoscute de lege ca fiind brevetabile. Acestea pot fi soluții ale unor probleme tehnice din orice domeniu al activității practice și se pot încadra în următoarele categorii generale:

- produse;
- activități tehnologice (procedee, metode, utilizări)

Categoria **produselor brevetabile** conține practic tot ce se poate produce pe cale industrială sau manufacturieră și se vinde, fie că produsele urmează a fi folosite ca mijloc tehnic în industrie fie că vor avea o altă utilizare.

5.2.6 Clasificarea internațională a brevetelor

Una din cele mai importante surse din care un specialist interesat își poate selecta informațiile tehnice dorite îl reprezintă literatura din brevete, având în vedere că cca.100 de țări publică cererile de brevet și brevetele și că anual numărul acestor documente de brevet crește cu peste 1 milion. Accesul la informațiile tehnice conținute în documentele de brevet se face rapid și eficient prin folosirea Clasificării Europene a Brevetelor de Invenție prescurtat CIB. Clasificarea Europeană a Brevetelor a început să se cristalizeze pe la mijlocul anilor 50. În 1951 în cadrul Convenției europene s-a stabilit o Grupă de lucru pentru acest proiect, care a primit sarcina de a elabora un sistem internațional de clasificare a brevetelor. Cu această ocazie discuțiile în cadrul Grupei de lucru au avut ca obiect stabilirea clasificărilor de bază ale sistemului. S-a convenit că, pentru a fi corespunzător pentru toți utilizatorii, conform noului sistem să fie posibilă clasificarea brevetelor atât din punct de vedere al funcției cât și a domeniului de aplicare. Prevederile Convenției Europene privind Clasificarea Europeană a Brevetelor de Invenție au intrat în vigoare la 1 septembrie 1968, având drept scop principal de a fi un instrument de lucru eficace utilizabil atât de oficiile de brevete cât și de ceilalți utilizatori pentru găsirea sau informarea referitor la brevetele existente în baza de date.

Clasificarea europeană a brevetelor reprezintă:

a) un instrument care să permită aranjarea metodică a documentelor de brevet cu scopul de a permite accesul facil la informația tehnică și juridică pe care acestea o conțin;

b) un mijloc care să permită difuzarea selectivă a informațiilor;

c) un mijloc modern care să ajute la documentarea potențialilor utilizatori;

d) o bază de date care să permită realizarea de statistici cât și de analize a evoluției tehnice în diferite domenii ale proprietății industriale.

5.2.6.1 Clasificarea Europeană a Brevetelor de Invenție

Obiectivul principal al clasificării este acela de a ușura cercetarea documentară din brevete, fiind concepută pentru a fi utilizată astfel încât un obiect tehnic să fie clasificat de așa manieră încât apoi să poată fi regăsit în același loc cu obiectele din aceeași categorie. Astfel, este important ca, atât cel care atribuie codul de clasificare pe documentul privind brevetul de invenție așa cum va fi el publicat, cât și cel care urmează a stabili codul potrivit de clasificare pentru a efectua o cercetare documentară a stadiului tehnicii, să cunoască modul corect de utilizare al CIB, astfel încât atribuirea și folosirea acestei clasificări să fie unitară de ambele părți.

Scopul unei activități de cercetare documentară poate fi în mai multe direcții:

- cercetarea noutății - obiectul acestei activități fiind acela de a stabili elementele de noutate sau lipsa noutății unei invenții revendicate în cererea de brevet sau a unei posibile invenții pentru care nu s-a depus o cerere de brevet.

- cercetarea brevetabilității - obiectul acestei cercetări fiind acela de a identifica brevete relevante pentru a ajuta la stabilirea noutății și a activității inventive aferente unei descrieri de brevet.

- cercetarea contrafacerii - este cu scopul de a determina dacă un brevet aflat în vigoare acordă drepturi exclusive care acoperă acea activitate pentru care ar urma să ceară un brevet.

- cercetare informativă - mai este cunoscută ca cercetare a stadiului tehnic la nivel mondial.

Invențiile pot avea ca obiect produse, procedee sau aparate. Clasificarea urmărește ca, obiectul unei invenții să poată fi clasificat în ansamblul său și nu după elementele constitutive. Pentru a clasifica corect un obiect tehnic este necesar să se procedeze astfel:

În prima etapă se stabilește care este obiectul tehnic la care se referă în esență invenția și se determină dacă este cazul ca obiectul tehnic să fie clasificat într-un loc orientat

numai pe funcțiune sau și într-un loc orientat pe aplicare. Trebuie avut în vedere faptul că există situații în care caracteristicile tehnice esențiale ale obiectului invenției sunt legate în același timp de natura sau funcția intrinsecă, cât și de utilizare.

În etapa a doua :

a) se determină secțiunea corectă, apoi clasa și subclasa, grupa principală și ultima subgrupă care acoperă toate caracteristicile esențiale ale unui obiect tehnic;

sau

b) se stabilește direct grupa, utilizând indexul de cuvinte cheie al Clasificării.

Înainte de a începe cercetarea documentară propriu-zisă trebuie determinat obiectul cercetării. După stabilirea acestuia, se va căuta un cuvânt sau cuvinte cheie de regulă substantive specifice brevetului și care să permită utilizarea Indexului de Cuvinte Cheie. Se va căuta un cuvânt care să acopere în mare măsură domeniul tehnologic căruia îi aparține obiectul cercetării. Se vor utiliza cuvinte generice ca metal, aliaje, adevizi, chimie etc... În cazul selectării unei clase, se trece apoi la subclasă, la grupă, până se identifică subclasa care acoperă cel mai complet obiectul cercetării.

5.2.7 LEGISLAȚIA INTERNAȚIONALĂ PRIVIND BREVETUL DE INVENȚIE

Prevederile legislației privind brevetul de invenție sunt prezentate în Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale. Principalele prevederi se referă la:

1) Principiul tratamentului național sau principiul asimilării străinului cu naționalul - art. 2. Prin tratament național se înțelege faptul că de drepturile pe care legile naționale le acordă cetățenilor unei țări membre a Uniunii cu privire la protecția proprietății industriale beneficiază și cetățenii oricărei țări membre.

2) Dreptul de prioritate convențională - art. 4, constă în aceea că se recunoaște unei persoane care a efectuat în una dintre țările membre ale Uniunii depozitul reglementar național al unei cereri de brevet de invenție, dobândirea unui drept de prioritate pentru a depune în celelalte țări membre ale Uniunii o cerere de brevet pentru aceeași invenție.

Dreptul de prioritate convențională permite ca o persoană care temporar se află într-o țară membră a Uniunii și dorește depunerea unei cereri de brevet de invenție să poată face acest depozit în aceea țară. Depunerea brevetului este esențială pentru prioritate, pentru că peste tot în lume se practică furtul de idei și există posibilitatea ca în perioada de timp până la întoarcerea persoanei în țara de origine altcineva să depună un brevet de invenție cu aceeași soluție tehnică.

3) Principiul independenței brevetelor - art. 4 bis. Conform acestui principiu sunt independente brevetele acordate în care, se invocă și se recunoaște o prioritate în raport cu brevetele în țara de origine.

4) Neplata taxelor anuale în termenele stabilite și nici în termenul de grație are ca efect decăderea titularului din drepturile conferite de brevetul de invenție, invenția trecând în domeniul public.

5) Dreptul moral al inventatorului. Este prevederea care conferă dreptul inventatorului de a fi menționat în brevet indiferent că este sau nu este titularul de brevet. Pot exista și excepții când, la solicitarea expresă a inventatorilor numele lor nu vor fi publicate.

6) Pentru a se preveni abuzul de monopol născut din exercitarea dreptului exclusiv conferit de brevet titularului în țara în care s-a acordat brevetul, s-a recurs la prevederea din legea națională privind concesiunea de licențe. Aceasta se acordă numai după scurgerea unei perioade prestabilite de la data depozitului național sau de la data acordării brevetului de invenție.

7) Importul de obiecte realizate pe baza brevetului de invenție este supus prevederilor legislației naționale care prevede că obiectele pot fi importate de către o terță țară doar în situația în care nu există o protecție a brevetului de invenție în țara respectivă.

Categoriile de brevete existente în România sunt în număr de două: principale și de perfecționare. În cazul celor de perfecționare:

- în cererea de brevet de invenție solicitantul va menționa explicit că invenția sa perfecționează o altă invenție, indicând datele necesare identificării acesteia;

- Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM) va notifica solicitantul brevetului de perfecționare, că va putea exploata brevetul numai cu acordul titularului brevetului principal;

- OSIM este cel care hotărăște acordarea unui brevet de perfecționare în aceleași condiții ca și acordarea unui brevet de invenție pentru oricare invenție care respectă cumulativ condițiile de brevetare.

În afară de brevetele de invenție la care hotărârea de acordare s-a luat de către OSIM, sunt recunoscute și apărate drepturile care decurg din Brevetul european a cărui hotărâre de acordare este luată de către Oficiul European de Brevete.

Oficiul de Brevete European a apărut ca urmare a eforturilor de a evita suprapunerea activităților oficiilor de brevete în cea ce privește cercetarea și documentarea cererilor de brevet. A fost înființat în octombrie 1977 și are în acest moment 19 state contractante toate membre și ale Convenției de la Paris și anume: Austria, Belgia, Elveția, Germania,

Danemarca, Franța, Marea Britanie, Grecia, Irlanda, Italia, Lichtenstein, Luxemburg, Monaco, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Cipru și Finlanda.

Convenția Brevetului European permite înregistrarea unei singure cereri de brevet într-una din cele trei limbi oficiale - engleza, germana, franceză- și obținerea unui brevet european cu efecte în oricare din cele 19 state contractante, cu condiția validării brevetului în fiecare țară desemnată. Convenția a stabilit un sistem legislativ comun Statelor Contractante și o procedură uniformă de obținere a brevetului. Acest sistem a permis reducerea costurilor atât pentru solicitanți cât și pentru oficiile de brevete. În paralel aceste state și-au menținut oficiile naționale de brevete unde își desfășoară activitatea de examinare a cererilor înregistrate pe cale națională. Cererile de brevet pot fi înregistrate la Oficiul European de Brevete, indiferent de naționalitatea solicitantului, ceea ce presupune că pentru orice cerere înregistrată la oficiile naționale, se poate cere eliberarea unui brevet de invenție european. Acordul dintre Guvernul României și Organizația Europeană de Brevete privind cooperarea în domeniul brevetelor, a fost semnat la București la 9 septembrie 1994.

Pentru îmbunătățirea accesului la informațiile conținute în documentele de brevet, Oficiul European de Brevete în colaborare cu Google au dezvoltat o mașină de traducere de înaltă calitate care, în baza documentelor pereche și a altor informații furnizate de către specialiștii Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, face posibilă traducerea automată din limba engleză în limba română și invers, a documentelor de brevet din baza de date ESPACENET. Adresa de e-mail este:

<http://www.epo.org/searching/free/patent-translate.html>

Permițând un acces facil la documentația de brevet în limba engleză, utilizarea acestui serviciu va duce la identificarea brevetelor relevante pentru proiectele de cercetare - dezvoltare - inovare și de asemenea, prin raportarea directă la stadiul tehnicii mondiale, la creșterea calității brevetelor românești.

Serviciul Patent Translate oferă traducerea documentelor de brevet din și în engleză pentru 21 de limbi : bulgară, cehă, daneză, finlandeză, franceză, germană, greacă, islandeză, italiană, japoneză, maghiară, norvegiană, olandeză, poloneză, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză. Prin intermediul limbii engleze, utilizatorii din România pot folosi acest serviciu pentru a face traduceri de calitate între limba română și oricare din aceste limbi, în domeniul literaturii tehnologice din brevete.

5.2.8 Depunerea unui BREVET DE INVENȚIE

Dreptul de proprietate industrială este recunoscut de lege titularului și conferă acestuia dreptul de a folosi, în mod exclusiv, o creație intelectuală aplicabilă în industrie sau al unei activități de tip industrial. Practic, dreptul de proprietate industrială constă în dreptul exclusiv de exploatare a obiectului protecției. Nașterea unui brevet depinde de o multitudine de factori, dar care se pot rezuma la trei:

- desfășurarea unei activități de creație intelectuală,

- respectarea formalităților de înregistrare și brevetare a creației la OSIM (Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci),
 - creația să fie aplicabilă în industrie (producție, servicii, comerț).
- Trebuie precizat că creația intelectuală nu este o activitate care să poată fi încadrată în tipare fixe, ci trebuie să aibă o structură adaptabilă specificului unei activități industriale.

Prin concept inventiv se înțelege un principiu sau o idee care fundamentează o soluție a unei probleme tehnice și care este în legătură cu contribuția invenției la stadiul tehnicii. Astfel, art. 19 din Legea 64/1991 stabilește că "**Cererea de brevet** trebuie să se refere numai la o **singură invenție** sau la un **grup de invenții** legate între ele de o asemenea manieră încât să formeze un **singur concept inventiv general**".

Principiul ca stă la baza acestui articol este: Un brevet de invenție este acordat pentru o singură soluție tehnică și în consecință o cerere de brevet de invenție poate avea ca obiect o singură invenție.

Pentru a fi brevetabilă, definirea conceptului inventiv al unei soluții tehnice trebuie să îndeplinească următoarele condiții :

- precizarea cu claritate a obiectului invenției;
- definirea corectă a problemei pe care o rezolvă invenția;
- definirea noutății tehnice;
- demonstrarea aplicabilității și fezabilității invenției;
- evidențierea raportului dintre obiectele invenției, dintre soluțiile de principiu și detaliile de realizare și aplicare.

5.2.8.1 Cercetarea documentară și accesul la opere digitizate

Este cunoscut din practica internațională că toate instituțiile și oficiile cu atribuții de brevetare presupun necesitatea comparării soluției tehnice revendicate cu stadiul cunoscut al tehnicii pentru aprecierea îndeplinirii criteriilor de brevetabilitate.

Stabilirea stadiului tehnicii, în domeniul din care face parte o invenție este o cerință obligatorie, încă din stadiul de analiză a noutății soluției tehnice care se dorește a fi brevetată. De altfel, stadiul actual al tehnicii, de la data documentării reprezintă un capitol de început din descrierea invenției, în care trebuie să fie prezentate soluțiile cunoscute de inventator, similare obiectului invenției și să se evidențieze dezavantajele acestora prin faptul că nu rezolvă anumite probleme, pe care soluția tehnică propusă le rezolvă. Prezentarea soluțiilor cunoscute se face prin evidențierea principalelor elemente caracteristice care definesc aceste soluții comparativ cu soluția propusă de inventator.

Organizarea cercetării documentare

Cercetarea documentară este necesară pentru a se stabili stadiul actual al soluțiilor tehnice brevetate în domeniul din care face parte invenția. Pentru a obține informațiile tehnice necesare, orice specialist poate apela la diverse surse de informare, un loc important fiind deținut de revistele și cărțile de specialitate. Dezavantajul studierii acestor publicații de specialitate constă în faptul că soluțiile tehnice prezentate sunt brevetate cu 3-5 ani înainte de publicarea lor. Drept urmare, trebuie subliniat că, în ceea ce privește informarea tehnică, pentru oricare din domeniile de activitate, descrierile invențiilor din cererile de brevet sau din brevetele acordate constituie cea mai importantă și prețioasă sursă de informare. Avantajele pe care le oferă informarea din brevete pot fi sintetizate în următoarele :

- soluțiile tehnice publicate în descrierile de invenție brevetate sunt prezentate în forma cea mai completă, mai detaliată și mai ușor asimilabilă;

- în fiecare descriere de invenție se prezintă o singură soluție tehnică într-o formă unică, ușurând formarea unei păreri generale asupra stadiului actual al tehnicii mondiale;

- determină reducerea duratei de cercetare a temei;

- datorită simbolurilor clasificării internaționale a brevetelor de invenție înscrise în descrierile de invenții, documentarea se face rapid și eficient indiferent de domeniu;

- permite realizarea unor studii privind riscul de contrafacere pentru o anumită soluție tehnică și un anumit stat, foarte necesare pentru produsele destinate atât pieței interne cât și a exportului.

Dintre criteriile obiective de apreciere a unei informații tehnico-științifice se pot menționa: noutatea, precizia, accesibilitatea și încrederea în sursele de informare. O documentare obținută din literatura de brevete de invenții are rolul de a ne pune la curent cu nivelul mondial al tehnicii la momentul respectiv.

Obiectivele principale ale cercetării documentare sunt:

- identificarea stadiului actual al tehnicii în vederea elaborării unei descrieri corecte, realiste și complete a unei cereri de invenție;

- identificarea stadiului tehnicii la nivel mondial necesară examinatorului de la OSIM în vederea studierii cererilor de brevet de invenție în vederea aprecierii criteriilor de brevetabilitate.

Corelarea obiectului invenției cu problema tehnică pe care o rezolvă invenția, permite direcționarea documentării și stabilirea domeniului tehnic pe care aceasta trebuie să îl acopere. Identificarea corectă a problemei tehnice ce trebuie rezolvată ajută la stabilirea domeniilor tehnice înrudite în care soluția tehnică revendicată poate fi aplicată.

Documentarea se poate realiza utilizând bazele de date pe suport de hartie aflate în arhiva de la OSIM, care se pot consulta în sala de documentare pe baza unei simple cereri. Mult mai eficient și cu costuri mai reduse se pot accesa bazele de date. În ambele cazuri, pentru a regăsi cu ușurință informațiile tehnice de care avem nevoie, este necesară clasificarea acestor informații. Clasificarea Internațională a Brevetelor, tratată în Modulul 2, reprezintă un sistem cunoscut pe plan mondial, ce permite identificarea eficientă și unitară a documentelor de brevet, având drept scop principal existența unui instrument de lucru eficient, utilizat atât de experții de la oficiile de brevete cât și de inventatori, pentru identificarea și studierea brevetelor de invenție în vederea aprecierii noutății și a activității inventive a unei cereri de brevet.

Strategia cercetării documentare - Accesul la opere digitizate

În cercetarea documentară sunt posibil de abordat diverse strategii, alegerea celei mai adecvate se poate realiza pe baza experienței celui care se documentează, cunoașterea domeniilor și a bazelor de date posibil de accesat. Colecțiile de brevete de invenție sunt accesibile prin utilizarea internetului. Una din cea mai utilizată bază de date gratuită și care se poate accesa online este: www.osim.ro/bazedate/bazecont.htm pentru invențiile românești.

5.2.8.2. Înregistrarea cererii de brevet

Cerințele legale de îndeplinit în vederea depunerii unei cereri de brevet de invenție conform prevederilor art.14 din Legea nr. 64/1991 (completată) sunt:

- a) cererea de brevet de invenție care conține datele de identificare ale solicitantului cât și documentele de plată a taxelor aferente înregistrării;
- b) descrierea invenției;
- c) revendicări;
- d) desene, dacă este cazul;
- e) redactarea în limba română;
- f) depunerea la OSIM a documentelor de la lit. a) la lit. d)

Îndeplinirea cerințelor de la lit. a) la lit. f) conduce la constituirea depozitului național reglementar, condiție obligatorie pentru protecția juridică prin brevet de invenție, deoarece simpla folosire a invenției la prelegeri, sesiuni științifice sau aplicarea în practică nu dă naștere unui drept de proprietate.

Conținutul cererii de brevet

Documentul de o importanță majoră transmis la OSIM pentru constituirea depozitului național reglementat este cererea de brevet de invenție. Pentru a accesa formularul aferent cererii de brevet se intră pe siteul www.osim.ro . Din pagina cu Brevete de

Invenție se selectează - *Formulare de completare a unei cereri de brevet* -unde aceste formulare se găsesc atât în format word cât și pdf.

5.2.8.3. Analiza cererii de brevet

Fiecare cerere de brevet depusă la OSIM trebuie să conțină în clar identitatea inventatorului cât și solicitarea expresă a acordării unui brevet de invenție pentru o invenție a cărui titlu trebuie prezentat clar și complet prin folosirea unor termeni adecvați domeniului tehnic abordat. În cazul în care la elaborarea soluției tehnice care se constituie ca invenție au contribuit mai mulți inventatori, toate aceste persoane sunt recunoscute ca și coinventatori și toate au dreptul de a avea calitatea solicitanți ai cererii și de cotitulari ai brevetului de invenție. În toate demersurile de la OSIM, solicitantul este considerat ca fiind persoana îndreptățită la acordarea brevetului.

Primul pas care trebuie îndeplinit pentru constituirea Depozitului național reglementar care atestă dreptul de proprietate asupra invenției și existența unei date de depozit, este depunerea la OSIM a următoarelor documente:

- a) o cerere care să conțină solicitarea explicită de acordare unui brevet;
- b) indicații care să permită stabilirea identității solicitantului și care să permită contactarea acestuia de către oficiu;
- c) o descriere a invenției care poate fi sumară sau în extenso;
- d) documentele care să ateste plata taxelor aferente constituirii depozitului la OSIM, neplata acestora în termenul stabilit având ca rezultat nerecunoașterea priorităților revendicate.

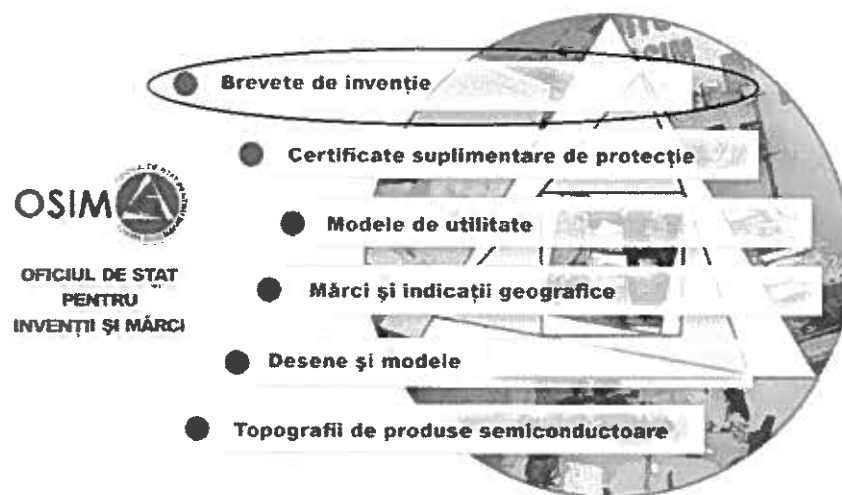
Legislația care stă la baza acestor reglementări și anume Legea 64/1991 cu amendamentele ulterioare, prevede că există posibilitatea ca anumite părți lipsă parte din descriere și desene să poată fi depuse ulterior la solicitarea oficiului. Această prevedere obligă OSIM să realizeze o analiză a documentelor depuse, să notifice solicitantul de lipsurile din cererea de brevet, iar la primirea acestora să le includă în cerere. Trebuie menționat că această prevedere vine în sprijinul solicitantului care poate constitui depozitul național reglementar în timp util, fără a se pierde data de depozit acordată inițial, prin includerea ulterioară a unei părți lipsă a descrierii.

5.3. Documentare privind digitizarea și accesul la operele digitizate, diseminarea operelor în scop educațional și de cercetare, conținutul creat de utilizatori

Cercetarea documentară necesară în procesul de elaborare a unei invenții se poate realiza în mod eficient prin accesarea bazelor de date puse la dispoziție de OSIM în mod gratuit tuturor celor care doresc să se informeze cu privire la stadiul tehnicii din un anumit domeniu. Pentru a accesa această bază de date se deschide site-ul www.osim.ro. De pe pagina principală se selectează Brevete de invenție.[Fig.1.]

Începând cu data de 31.03.2014 cererile de Marcă se pot depune și on-line
 Pentru a utiliza această facilitate accesați [Depunere electronică cerere înregistrare marcă națională](#)

[Fig.1.]

Din pagina cu Brevete de Invenție se selectează: Căutare in baza de date românești (Fig.2.):

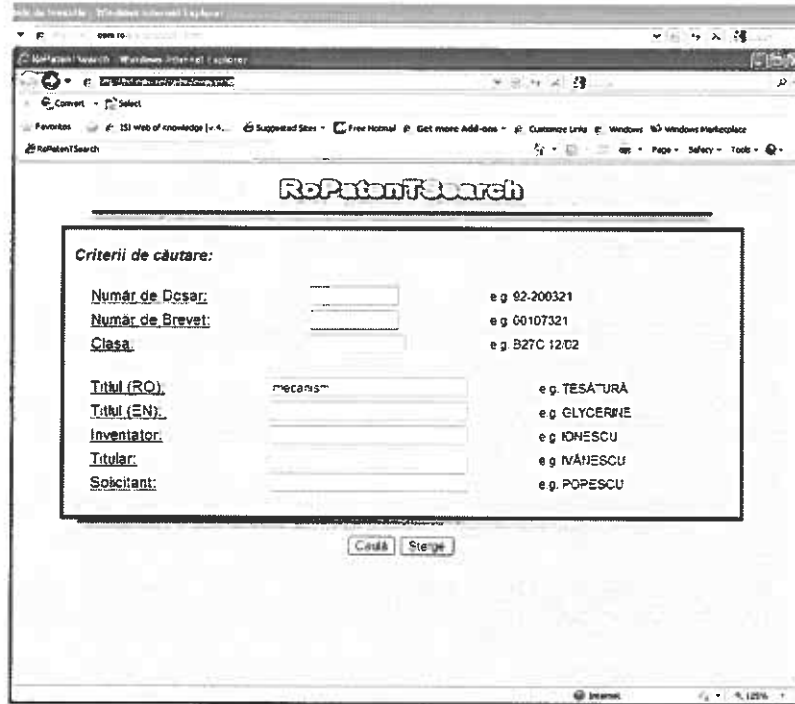
Brevete de Invenție

- Legislația națională în domeniul protecției brevetelor de invenții
- Convenții și tratate internaționale în domeniul protecției brevetelor de invenție
- Cuantumul și termenul privind plata taxelor pentru cererile de brevet de invenție și brevetele de invenție
- Formulare de completare a unei cereri de brevet
- Instrucțiuni privind efectuarea rapoartelor de cercetare documentară
- Norme privind codurile standard pentru identificarea diferitelor tipuri de documente de brevet
- **Căutare în baza de brevete românești**
- Clasificarea internațională de brevet - link la pagina WIPO

[Fig.2.]

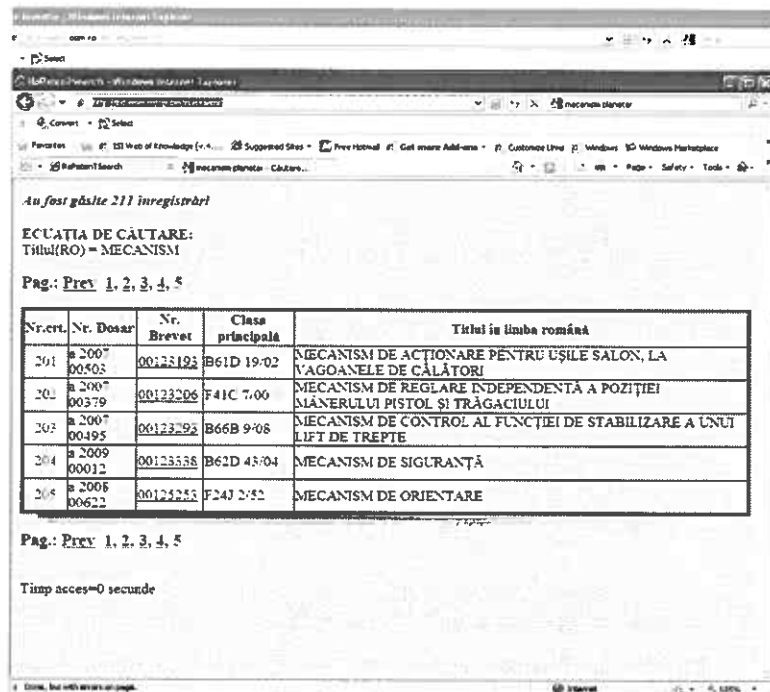

În urma acestei selecții se deschide RoPatentSearch (Fig.3.) unde căutarea se poate realiza pe baza a opt criterii de căutare. Căutarea se poate face pe baza unui singur criteriu sau a mai multor criterii în funcție de informațiile de care se dispune. Presupunem că dorim să ne documentăm în domeniul mecanismelor utilizând ca și cuvânt de căutare (mecanism).

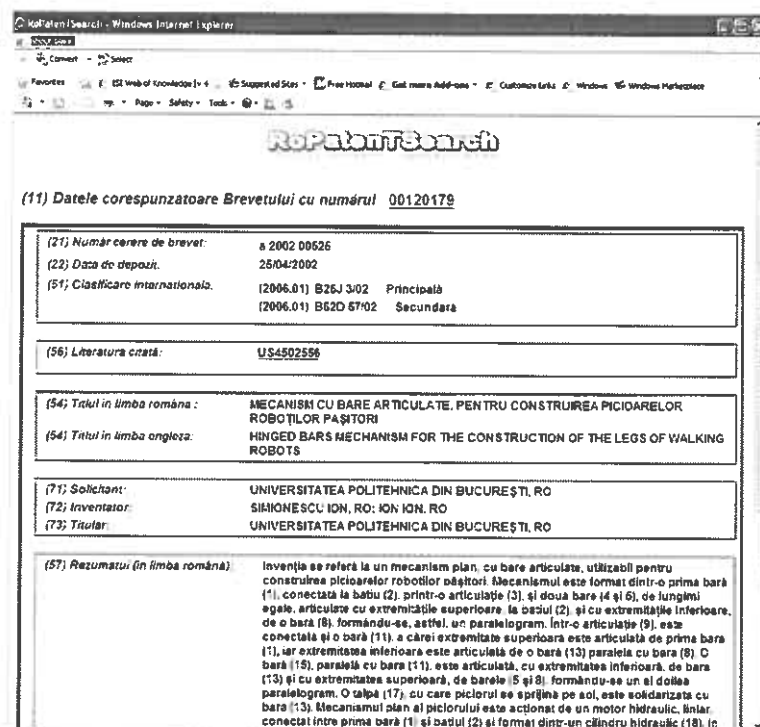
[Fig.3.]

Se listează toate brevetele care au în titlu cuvântul căutat(Fig.4.).

[Fig.4.]

Prin alegerea unui brevet (la nr. Brevet)(Fig.5.) apar în rezumat informații privind invenția

RoPatentSearch

(11) Datele corespunzătoare Brevetului cu numărul 00120179

(21) Număr cerere de brevet:	a 2002 00626
(22) Data de depozit:	25/04/2002
(51) Clasificare internațională:	(2006.01) B26J 3/02 Principala (2006.01) B62D 57/02 Secundara
(56) Literatură citată:	US4502556
(54) Titlul în limba română:	MECANISM CU BARE ARTICULATE, PENTRU CONSTRUIREA PICIOARELOR ROBOTILOR PAȘITORI
(54) Titlul în limba engleză:	HINGED BARS MECHANISM FOR THE CONSTRUCTION OF THE LEGS OF WALKING ROBOTS
(71) Solicitant:	UNIVERSITATEA POLITEHNICĂ DIN BUCUREȘTI, RO
(72) Inventator:	SIMIONESCU ION, RO; ION ION, RO
(73) Titular:	UNIVERSITATEA POLITEHNICĂ DIN BUCUREȘTI, RO
(57) Rezumat: (în limba română):	Invenția se referă la un mecanism plan, cu bare articulate, utilizabil pentru construirea picioarelor robotilor pășitori. Mecanismul este format dintr-o primă bară (1), conectată la bătă (2), printr-o articulație (3), și două bare (4 și 6), de lungimi egale, articulate cu extremitățile superioare la bătă (2) și cu extremitățile inferioare, de o bară (8), formându-se, astfel, un paralelogram. Intr-o articulație (9), este conectată și o bară (11), a cărei extremitate superioară este articulată de prima bară (1), iar extremitatea inferioară este articulată de o bară (13) paralelă cu bara (8). O bară (15), paralelă cu bara (11), este articulată, cu extremitatea inferioară, de bara (13) și cu extremitatea superioară, de barele (5 și 8), formându-se un al doilea paralelogram. O talpa (17), cu care piciorul se sprijină pe sol, este solidarizată cu bara (13). Mecanismul plan al piciorului este acționat de un motor hidraulic, liniar, conectat între prima bară (1) și bătă (2) și format dintr-un cilindru hidraulic (18), în

[Fig.5.]

La selectarea nr. brevet, este prezentată invenția în detaliu.

Referințe

1. CARTA Universității „Petru Maior” din Tîrgu –Mureș
2. Conf.dr. ing.Nuțiu Emil “Curs de Proprietate Industrială”
3. <http://www.osim.ro/>

5.4. Instruire privind plagiatul și metode de descoperire a acestuia

5.4.1 Cadrul general privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare

Codul General de Etică în Cercetarea Științifică reglementează buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltare tehnologică și inovare din unitățile și instituțiile care fac parte din sistemul național de cercetare – dezvoltare, din unitățile și instituțiile care conduc programe de cercetare – dezvoltare, precum și din unitățile care asigură valorificarea rezultatelor cercetării științifice. Buna conduită în cercetarea științifică se referă la:

1. respectarea legii;
2. garantarea libertății în știință, în cercetarea științifică și în învățământ;
3. respectarea principiilor bunei practici științifice;
4. asumarea responsabilităților.

Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare, precum și angajații acestora au obligația să respecte normele juridice și actele normative în vigoare, prin care se reglementează raporturile sociale care se nasc în domeniul cercetării științifice și inovării. Persoanele juridice și fizice au obligația să respecte codurile de etică și regulamentele aprobate de Autoritatea națională pentru cercetare științifică.

Universitățile au un rol major în prevenirea necinstei, instruirea viitorilor cercetători privind buna conduită în cercetarea științifică constituind o misiune deosebit de importantă a instituțiilor de învățământ superior.

Cooperarea și colegialitatea în grupurile de cercetare științifică reprezintă o protecție față de erorile științifice și față de fraudă, asigurând transparența rezultatelor și conducând la creșterea valorii produselor științifice. Cooperarea trebuie să permită schimbul de idei, criticile reciproce, verificarea reciprocă a rezultatelor. Originalitatea și calitatea produselor științifice trebuie să primeze asupra cantității la evaluarea rezultatelor cercetării științifice. Criteriile cantitative de evaluare a rezultatelor cercetării științifice trebuie corelate cu cele care privesc originalitatea și eficiența procesului cunoașterii.

Conduita incorectă (*misconduct*) în cercetare este definită ca **fabricarea, falsificarea sau plagiatul** în propunerea, efectuarea sau analizarea cercetărilor sau în raportarea rezultatelor cercetării:

- Fabricarea este confecționarea datelor sau rezultatelor și înregistrarea sau raportarea lor.
- Falsificarea este manipularea materialelor cercetării, echipamentului, sau proceselor, sau schimbarea ori omiterea datelor sau a rezultatelor, astfel încât rezultatele cercetării nu sunt prezentate corect.

- Plagiatul este însușirea ideilor, proceselor, rezultatelor ori cuvintelor altei persoane fără a face atribuirea corespunzătoare.

Frauda în cercetare nu include erorile cinstite sau diferențele de opinie.

În România, Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI) are ca atribuție principală analiza sesizărilor de abateri de la normele de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare, și în cazurile în care constată că au avut loc abateri, recomandarea de sancțiuni către autoritățile competente, conform legii. Abaterile grave de la buna conduită în activitățile de cercetare-dezvoltare sunt: plagierea rezultatelor sau publicațiilor altor autori, confecționarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive, introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare.

Cadrul legal privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare este reprezentat de:

- Legea nr. 206 din 27 mai 2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare
- Legea Educației Naționale 1/2011, art. 306-326.
- Ordinul de ministru nr. 211/19.04.2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării – CNECSDTI, precum și a componenței nominale a acestuia – (OM 211/2017)

Conform Legii 206 din 27 mai 2004, privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, în vigoare începând cu data de 28 ianuarie 2016, buna conduită în activitățile de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de inovare se bazează pe un ansamblu de norme de bună conduită și de proceduri destinate respectării acestora.

Normele de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare includ:

- norme de bună conduită în activitatea științifică;
- norme de bună conduită în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică, inclusiv în cadrul cererilor de finanțare depuse în cadrul competițiilor de proiecte organizate din fonduri publice;
- norme de bună conduită în activitatea de evaluare și monitorizare instituțională a cercetării-dezvoltării, de evaluare și monitorizare de proiecte de cercetare-dezvoltare obținute prin acțiuni din cadrul Planului Național de Cercetare, Dezvoltare și Inovare și de evaluare de persoane în vederea acordării de grade, titluri, funcții, premii, distincții, sporuri, atestate sau certificate în activitatea de cercetare-dezvoltare; -norme de bună conduită în funcțiile de conducere în activitatea de cercetare-dezvoltare;
- normele de bună conduită privind respectarea ființei și demnității umane, evitarea suferinței animalelor și ocrotirea și refacerea mediului natural și a echilibrului ecologic.

Abaterile de la normele de bună conduită în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică, în măsura în care nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, includ:

- plagiatul;
- autoplagiatul;
- includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unuia sau mai multor coautori care nu au contribuit semnificativ la publicație ori excluderea unor coautori care au contribuit semnificativ la publicație;
- includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unei persoane fără acordul acesteia;
- publicarea sau diseminarea neautorizată de către autori a unor rezultate, ipoteze, teorii ori metode științifice nepublicate;
- introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare, în dosarele de candidatură pentru abilitare, pentru posturi didactice universitare ori pentru posturi de cercetare-dezvoltare.

În cadrul Universității Petru Maior din Tîrgu Mureș, este aplicat Regulamentul antiplagiat, care stabilește modul de utilizare de către entitățile și funcțiile responsabile a aplicației antiplagiat pentru determinarea originalității lucrărilor științifice și didactice, în vederea detecției și combaterii plagiatului.

5.4.2 Descoperirea și combaterea apariției plagiatului

Conform legislației naționale, se definesc:

Plagiatul - *expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, expresii, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale.*

Plagiatul se definește, conform DEX, ca fiind o *Operă literară, artistică sau științifică a altcuiva, însușită (integral sau parțial) și prezentată drept creație personală*. Autorul real poate fi o persoană, o organizație, sau poate include mai multe persoane sau organizații. Indiferent de tipul autorului real și de forma de publicare (anonimă, sub pseudonim, sau sub numele real), preluarea creației acestuia fără specificarea corectă a sursei reprezintă plagiat.

Autoplagiatul - *expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, expresii, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale aceluiași sau aceluiași autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale*

Plagiatul academic reprezintă o formă de fraudă academică și face parte din contextul eticii academice, reprezentând o problemă de educație etică. Frauda academică reprezintă un concept mai larg, care cuprinde: falsificarea unor date sau informații

provenite din procesul de cercetare; sabotarea lucrărilor altora prin împiedicarea acestora să-și finalizeze lucrarea; înșelarea sau coruperea în vederea obținerii unor avantaje academice; favoritismul aplicat unei persoane în dauna alteia.

În zilele noastre, plagiatul este accentuat de internet și de ușurința de a prelua online lucrări de doctorat, de cercetare, articole, idei, imagini. Plagiatul bazat pe texte din rețea este denumit în prezent plagiat online. O dată cu dezvoltarea noilor tehnologii Internet, numărul cazurilor de plagiat a crescut brusc.

În România, existența plagiatului se stabilește, în principiu, pe baza de asemănări și nu de deosebiri. Simpla existență a unor deosebiri nu apără de învinuirea de plagiat, dacă se dovedește existența și importanța asemănărilor. Utilizarea de citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului nu se consideră plagiat și nici încălcarea drepturilor de autor.

Plagiatul poate fi involuntar, prin utilizarea unor idei sau cuvinte, fără a preciza sursa, citarea greșită a sursei, fără intenție sau voluntar, când ideile și/sau rezultatele cercetării sau muncii altei persoane sunt însușite conștient de către plagiator. Aici intervin o serie de factori de care trebuie ținut cont, trebuie făcută o distincție între plagiatul voluntar și cel involuntar, care de cele mai multe ori este datorat necunoașterii unor reguli și principii.

Nu numai că plagiatul este definit ca o fraudă, dar trebuie explicate feluritele sale forme și modul în care se sancționează. Este vorba despre furtul sau folosirea fără menționarea sursei, ori a avizului autorului, a unor idei sau fraze, care apar astfel ca noi și originale, cu un alt autor, prin încălcarea regulilor proprietății intelectuale. Oricât s-ar modifica textul preluat, prin schimbarea unor cuvinte, prin inversiuni, rezumare sau traducere, plagiatul rămâne atât timp cât nu este precizată sursa. Chiar în cazul precizării sursei, este vorba tot de plagiat dacă ideile și frazele preluate sunt majoritare în textul prezentat drept original.

În privința revistelor, primul contact și posibila evaluare a unui plagiat, îl constituie procesul de peerreview, care dacă ridică suspiciuni, poate verifica prin intermediul internetului (soft-uri specializate de detectare a plagiatului), confirmarea sau infirmarea plagiatului.

Pentru a preveni plagiatul este necesar să se cunoască lucruri referitoare la acest subiect și să se respecte o serie de reguli simple privind noțiunile de citare și citat: **Citarea** este o reproducere a ideii, opiniei, descoperirii unei alte persoane, cu scopul de a indica o referință generală sau particulară. Actul referinței trebuie să aibă întotdeauna un scop bine definit și care poate fi sistematizat prin diferitele mijloace puse la dispoziție de aparatul critic al operei științifice (lucrare, carte, masterat, doctorat, tratat). **Citatul** este un pasaj semnificativ extras întocmai dintr-un izvor, text sau operă scrisă și marcat între ghilimele, cu specificarea expresă în nota de subsol a originii sau a autorului, titlului lucrării, ediției, anului și a paginii la care se găsește pasajul citat. **Ghilimelele** sunt

elemente ale punctuației (limbii române), prin care se marchează grafic cuvântul sau partea de text preluată de la o sursă sau de la alt autor, motiv pentru care se mai numesc și „semne ale citării”. Folosirea lor pentru a încadra citatul este **obligatorie**.

Chiar dacă un text este prelucrat și cuvintele sunt înlocuite prin sinonime, citarea sursei este obligatorie. Dacă există dubii în privința sursei, a originii ei, chiar dacă citatul sau ideea ar fi utilă, recomandarea este de a renunța la ea. Citatele care cuprind mai mult de câteva rânduri succesive, se trec în text cu alte caractere și cu spațiere diferită, iar dacă depășesc o pagină se utilizează anexele. Nu constituie plagiat folosirea unor sintagme sau definiții scurte considerate că aparțin noțiunilor de bază din specialitatea respectivă, sau folosirea unor noțiuni de cultură generală.

Pentru a identifica plagiatul, una dintre variantele cele mai utilizate este aceasta este realizarea unui abonament la una din firmele care au produs software pentru depistarea plagiatului.

Sistemantiplagiat.ro este un instrument online dedicat comparării documentelor în format text. Utilizatorii desemnați de către Autoritățile Universității primesc conturi individuale cu parole protejate. Conectarea în sistemul antiplagiat se face de pe website-ul sistemantiplagiat.ro . Serviciul este furnizat în model ASP (Furnizor de Aplicații livrate ca Servicii): - Prelucrarea datelor are loc pe un server al furnizorului de servicii; - pentru a utiliza serviciul este nevoie doar de un calculator conectat la Internet.

Sarcina utilizatorului este de a încărca documentele pentru a fi verificate, de a citi rezultatele și apoi de a trage concluzii în baza Raportului cu Similitudini generat.

Sistemantiplagiat.ro verifică toate documentele încărcate cu surse aflate în următoarele baze de date:

- Baza de date proprie a Universității (documente arhivate);
- Bazele de date ale altor Universități;
- Resursele Internetului;
- Baza de Date RefBooks;
- Baza de Date Legislativă.

Sistemantiplagiat.ro este un instrument care ajută cadrele didactice să evalueze originalitatea documentelor verificate. Scopul său este de a determina cu exactitate proporția similitudinilor posibile din textul verificat față de conținutul din bazele de date și de pe internet. Sistemul furnizează informațiile de mai sus, permițând realizarea unei evaluări independente cu privire la legitimitatea împrumuturilor găsite în documentul analizat. Scopul sistemului nu este de a declara dacă textul a fost scris independent sau nu, ci de a furniza materialele necesare pentru a vă face o părere legată de originalitatea sa.. În special, documentul nu trebuie să fie evaluat în funcție de procentele Coeficienților de Similitudine. Este necesar să fie verificat conținutul documentului – dacă citatele sunt marcate corespunzător și dacă provin din documentele trecute la bibliografie.

Pentru evaluarea și interpretarea orifinalității documentelor, sunt necesare următoarele informații de bază despre interpretarea Raportului de Similitudine:

- Raportul de Similitudine - este un document generat de către Sistemantiplagiat.ro, care conține informații legate de împrumuturile identificate în textul analizat.
- Coeficientul de Similitudine 1 - este o valoare (exprimată ca procentaj) care specifică nivelul de împrumuturi găsit în anumite surse (baza de date proprie, bazele de date ale celorlalte universități care participă la Schimbul de Baze de Date, resursele Internetului) care conțin minim 5 cuvinte. Un procent mare al Coeficientului de Similitudine 1 poate indica o utilizare excesivă a împrumuturilor (conținutul unui autor diferit). Datorită faptului că în limbaj există fraze comune care au de la 5 cuvinte în sus, depășirea valorii stabilite a Coeficientului de Similitudine 1 indică doar posibilitatea unui plagiat și este nevoie, în principiu, ca o persoană autorizată (Profesorul Coordonator) să facă o verificare adițională. Sistemantiplagiat.ro recomandă ca Raportul de Similitudine să fie atent analizat dacă Coeficientul de Similitudine 1 depășește 50%.
- Coeficientul de Similitudine 2 - este o valoare procentuală care determină nivelul de împrumuturi găsite în anumite surse (baza de date proprie, bazele de date ale celorlalte universități care participă la Schimbul de Baze de Date, resursele Internetului), care conțin minim 25 de cuvinte. Lungimea frazelor (alta decât 25 de cuvinte) poate fi modificată de către Administratorul Universității pentru Sistemul Antiplagiat pe baza indicațiilor Universității și a recomandărilor serviciului Sistemantiplagiat.ro. Depășirea valorii specificate a Coeficientului de Similitudine 2 este un semnal foarte sigur al prezenței unor împrumuturi neautorizate în document. Frazele identice care depășesc 25 de cuvinte se găsesc rareori în limbajul comun, iar prezența lor în document ar indica o dovadă clară de împrumut. Împrumuturile identificate trebuie să fie verificate de către o persoană autorizată (Profesorul Coordonator) deoarece pot fi o dovadă clară a unui conținut preluat (de exemplu, un citat marcat corect).

Sistemantiplagiat.ro recomandă ca Raportul de Similitudine să fie atent analizat dacă Coeficientul de Similitudine 2 depășește 5%.

5.4.3 Utilizarea Sistemantiplagiat.ro

A. Pentru conectarea în **Sistemantiplagiat.ro** se parcurg următorii pași:

- Se accesează site-ul www.sistemantiplagiat.ro, după care se apasă butonul conectare din partea dreaptă sus a site-ului accesat (Fig.1).

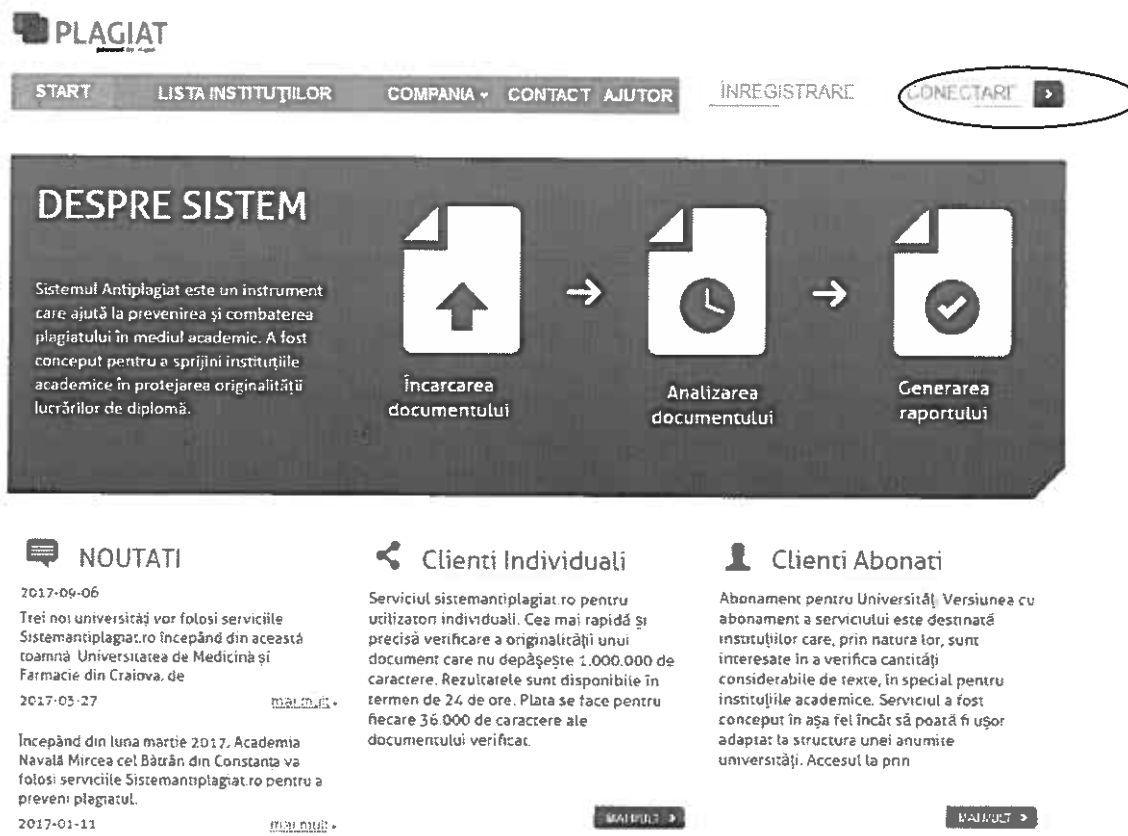

Fig.1. Pagina principală www.sistemantiplagiat.ro

- Se completează câmpurile goale cu datele de autentificare (Fig.2.):
Nume de utilizator: adresa de e-mail folosită pentru înregistrarea contului
Parola: Parola primită

Fig.2. Conectarea în www.sistemantiplagiat.ro

- Prin apăsarea butonului Autentificare se ajunge în Lista documentelor verificate (Fig.3.)

Fig.3. Lista documentelor în www.sistemantiplagiat.ro

B. Pentru verificarea unui document nou se alege opțiunea Verifică document din meniul Documente Fig.3. Exista două modalități de încărcare a documentelor de verificat(Fig.4.):

1. Se alege prima opțiune Încarcă fișier, se selectează fișierul de verificat (Fig.5.) după care se introduc date cu privire la lucrarea încărcată pentru verificare (Fig.6.)

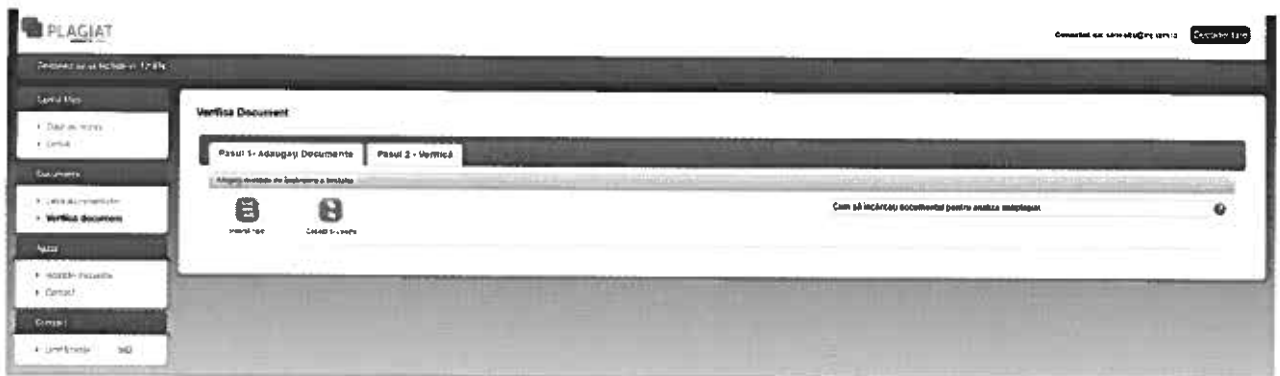

Fig.4. Modalități de încărcare a documentelor de verificat

Fig.5. Încărcarea fișierului

Fig.6. Introducere date cu privire la lucrarea încărcată

Se salvează și se verifică lucrarea încărcată.

2. Se alege a doua opțiune Copiază și lipește, după care introduc date cu privire la lucrarea încărcată pentru verificare apoi se copiază lucrarea de verificat(Fig.7.)

Fig.7. Copiază și lipește

Se salvează și se verifică lucrarea încărcată.

Se pot accesa apoi două tipuri de rapoarte:

- Raport sumar (Fig.8.)
- Raport complet (Fig.9.) - unde sunt evidențiate și cuvintele regăsite în alte lucrări.

Raport Sumar

Sistemantiplagiat.ro – Dezvoltat de Plagiat.pl

Titlu	251.docx
Author	abonit
Profesor	abon
Data raportului	2017-09-06 19:22:36
Coefficient Similitudine 1	7,3%
Coefficient Similitudine 2	1,7%
Coefficient de Similitudine 3	7,3%
Coefficient de Similitudine 4	1,7%
Coefficient de Similitudine 5	0,0%
Lungimea frazelor pentru Coeficientul de Similitudine 2	25
Număr de cuvinte	1540
Număr de caractere	12631
Sauți peste adresa URL	

Atenție! Unele dintre aceste cuvinte conțin litere din alfabet non-latin. Aceste litere au fost evidențiate. Ele pot indica o încercare de a ascunde imprumuturi neautorizate. Sistemul a schimbat aceste litere cu echivalentele lor din alfabetul latin, iar pasajele au fost verificate în mod corespunzător. Vă rugăm să analizați cu atenție aceste părți ale raportului.
Numărul de caractere evidențiate: 1

- » Cele mai lungi fragmente identificate ca fiind similare
- » Documente care conțin Fragmente Similare din Baza de Date RefBooks
- » Documente care conțin Fragmente Similare din Baza de Date Legislativa
- » Documentele care conțin Fragmente Similare din Baza de Date mamă
- » Documente care conțin Fragmente Similare Din Baze de date Externe

Fig.8. Raport sumar

Raport de Similitudine

Sistemantiplagiat.ro – Dezvoltat de Plagiat.pl

Titlu	251.docx
Author	abonit
Profesor	abon
Data raportului	2017-09-06 19:22:36
Coefficient Similitudine 1	7,3%
Coefficient Similitudine 2	1,7%
Coefficient de Similitudine 3	7,3%
Coefficient de Similitudine 4	1,7%
Coefficient de Similitudine 5	0,0%
Lungimea frazelor pentru Coeficientul de Similitudine 2	25
Număr de cuvinte	1540
Număr de caractere	12631
Sauți peste adresa URL	

Atenție! Unele dintre aceste cuvinte conțin litere din alfabet non-latin. Aceste litere au fost evidențiate. Ele pot indica o încercare de a ascunde imprumuturi neautorizate. Sistemul a schimbat aceste litere cu echivalentele lor din alfabetul latin, iar pasajele au fost verificate în mod corespunzător. Vă rugăm să analizați cu atenție aceste părți ale raportului.
Numărul de caractere evidențiate: 1

- » Cele mai lungi fragmente identificate ca fiind similare
- » Documente care conțin Fragmente Similare din Baza de Date RefBooks
- » Documente care conțin Fragmente Similare din Baza de Date Legislativă
- » Documentele care conțin Fragmente Similare din Baza de Date mamă
- » Documente care conțin Fragmente Similare Din Baze de date Externe

Fig.9. Raport complet

Referințe

1. The WitheHouse, Office of Scienceand Technology Policy „ ResearchMisconduct: A New DefinitionandGuidelines for Federal ResearchAgencies”, Federal Register, Vol. 65, No. 235, 2000
2. Ministerul Cercetării și Inovării -Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI), <http://cnecsdti.research.gov.ro>
3. Ordinul de ministru nr. 211/19.04.2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare șifuncționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării - CNECSDTI, precum și a componenței nominale a acestuia - (OM 211/2017)
4. Regulamentul Antiplagiat al Universității Petru Maior din Tîrgu Mureș, <http://www.upm.ro/cercetare/regulamente.html>
5. Sistem Antiplagiat -Software de detectare a antiplagiatului, www.antiplagiat.ro
6. Aurel Vlaicu, Bogdan Orza, Șerban Meza, Laura Grindei - Proiectarea și dezvoltarea cursurilor și materialelor educaționale pentru științeleinginerești utilizând tehnici și tehnologii moderne (TIC) - Editura U.T.PRESS Cluj-Napoca, 2012.

Autori,

Prof. dr. ing. Dorin Bică

Șef lucrări dr. ing. Sorin Albu

Director proiect,

Conf. dr. ing. Mircea Dulău